

Тарас Шевченко-митець світу!

Виконала учениця 9-А класу

Вчитель

Тарас Григорович Шевченко (відомий також як **Кобзар**; 9 березня 1814, с. Моринці Київська губернія (нині Черкаська область) — 10 березня 1861, м. Санкт-Петербург) — український поет, письменник (драматург, прозаїк), художник (живописець, гравер, громадський та політичний діяч, фольклорист, етнограф)

Був третьою дитиною селян-кріпаків Григорія Івановича Шевченка і Катерини Якимівни Бойко після сестри Катерини та брата Микити¹. Згідно з родинними переказами, Тарасові діди і прадіди були козаками, служили у Війську Запорозькому й брали участь у визвольних війнах та в повстаннях в Україні XVII–XVIII століть. Ці повстання були жорстоко придушені, й нормальне суспільне життя на Черкащині, Полтавщині, Київщині, Брацлавщині, Чернігівщині порушилося на тривалі роки. Переважна частина місцевого населення була закріпачена і зuboжіла.

Наймитуючи в кирилівського попа Григорія Кошиця, Тарас бував у Богуславі, (куди возив поповича до школи, а яблука та сливи — на продаж). У цей же час їздив на базари до містечок Бурти і Шполи. 1828 року Шевченка взяли козачком (слугою) до панського двору у Вільшаній (Звенигородського повіту на Київщині), куди він пішов по дозвіл учитися у хлипнівського маляра^[29]. Коли Тарасові минуло 14 років, помер Василь Енгельгардт і село Кирилівка стало власністю його сина — Павла Енгельгардта^[30], Шевченка ж зробили дворовим слугою нового поміщика в вільшанському маєтку. 6 (18) грудня 1829 року Павло Енгельгардт застав Шевченка вночі за малюванням козака Матвія Платова, героя франко-російської війни 1812 року), нам'яв вуха¹ кріпаку-служі та наказав відшмагати його на стайні різками^[31]. Наступного дня наказ було виконано: кучер Сидорко відшмагав Шевченка^[32] Упродовж 1829-1833 років Тарас копіював картини суздальських майстрів^[33].

Навесні 1838-го Карл Брюллов і Василь Жуковський вирішили викупити молодого поета з кріпацтва. Енгельгардт погодився відпустити кріпака за великі гроші — 2500 рублів^[57]. На той час ця сума була еквівалентна 45 кілограмам чистого срібла^[58]. Щоб здобути такі гроші, Карл Брюллов намалював портрет Василя Жуковського — вихователя спадкоємця престолу, і портрет розіграли в лотереї, в якій взяла участь царська родина^[5]. Лотерея відбулася 22 квітня (4 травня) 1838 року^[60], а 25 квітня (7 травня) Шевченкові видали відпускну^[57].

Першим коханням молодого Шевченка була Оксана, його ровесниця. Родичі та знайомі закоханих були впевнені, що молоді одружаться, щойно досягнуть старшого віку. Але надії були марними — Тарас у валці свого пана Павла Енгельгардта мусив поїхати до Вільна. Розлука була несподівана і довга. Усе своє життя Шевченко згадував ту дівчину, яку колись кохав.

Наступною жінкою, яку він кохав, була польська швачка Дзюня Гусіковська.

У 1843 році Шевченко їде в Україну і там зустрів Ганну Закревську, якій згодом присвятив вірш «Г. З.».

10 березня 1861 року Шевченко помер. На кошти друзів 13 березня його було поховано спочатку на Смоленському православному кладовищі в Петербурзі.

Після того як п'ятдесят вісім днів прах Т. Г. Шевченка перебував у Петербурзі, його домовину, згідно із заповітом, за клопотанням Михайла Лазаревського, після отримання ним дозволу у квітні того ж року, перевезено в Україну і перепоховано на Чернечій горі біля Канева.

«Винесли гроб, поклали на козацький віз, накрили червоною китайкою. Замість волів впрягся люд хрещений, і повезли діти свого батька, що повернувся з далекого краю до свого дому»

Художня творчість

L. Anderson by Boyd Swanson

Погляди щодо релігії

«Наслідуючи Христа: Віруючий у Бога Тарас Шевченко»

A detailed portrait of Taras Shevchenko, showing his characteristic mustache and intense gaze. The background of the portrait is a dark, moody landscape with a blue and yellow color scheme.

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата
А буде син і буде мати,
І будуть люди на землі!

Тарас Шевченко
vk.com/club39515388

НЕ ЗАБУВАЙ НАШУ РІДНУ УКРАЇНУ

Т. ШЕВЧЕНКО

1814 - 1861

Кінець!
Дякую за увагу!